

PAUTA

La cultura mai no ha estat un plat de fàcil digestió. Poc o molt és quelcom que ens exigeix. Acceptar la cultura és relligar la història i entendre el constant moviment social. És això i molt més, evidentment. Tampoc, però, ha de tenir un caràcter exclusivament de laboratori; hi han d'haver rames que es bifurquin cap als vessants festius, populars, divertits, divulgatius. Diríem que és com un reforçat: ni aliment ni medecina. Aquesta via faria més comprensible i profitosa l'altra tasca, la purament investigadora. No podem pretendre que cada home sigui un especialista però sí que pugui disposar d'una base suficient com per a fer-lo útil al conjunt social.

Evidentment, darrere de tota cultura hi ha d'haver una política que la faci moure, que aprofiti tots els canals possibles per a divulgar-la. Pensem ara en l'Expocultura, una mostra del patrimoni riquíssim que tenim als pobles de Catalunya i que ha organitzat la Generalitat amb motiu del Mundial. Amb l'excusa de la pilota, la cultura catalana ha tingut una projecció mundial. El CERAP hi ha participat.

Seguint en la mateixa línia podem posar l'exemple de les escoles, els cursos i els programes culturals d'estiu. A Riudoms en diem Estiuarpa. Són, gairebé sempre, intents seriosos d'apropar la cultura al gran públic. Sensibilitzar la persona, en definitiva, dotant-la de coneixements i obrint-li les seves pròpies possibilitats.